

-KASTİ (ANARŞİK) OLMAYAN-
ANTİ KOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

“İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı” Kuruluşu için

İNSAN (EMEK) BİLİMİ
ARAŞTIRMA VAKFI KURULUŞU İÇİN
İZAHLI ÖN PROJE

İLGİNÇ BİR DURUMUN
TESBİTİ

ve
TÜSTAV
İLGİLİLERE UYARI

ARALIK — 1992

YIL: 6 (+17) SAYI: 19 (+37) 7500 TL. (KDV Dahil)

İNSAN (EMEK) BİLİMİ ARAŞTIRMA VAKFI KURULUŞU İÇİN İZAHLI ÖN PROJE

Bir canlı, çevresiyle ilişkisini refleksler ve şartlı reflekslerle kurar. Varolduğu çevrede azami ölçüde beslenip azami ölçüde üreyebileceği şekilde şartlı refleksler geliştirerek hem çevreye uyum sağlayacak bir bünye yapılandırır, hem de çevresini muayyen nisbette değiştirir; Veya mevcut bünyesi ile uyum sağlayarak azami ölçüde beslenme ve üreme olanağı bulacağı bir çevreye yerleşir, ki böyle bir çevreye onun doğal çevresi denir. Böylece doğada her canlının -biri diğerleri ile sınırlı- optimum büyüklükte bir hayat sahası oluşur. Yani aslında bütün canlılar doğanın bir parçasıdır.

İnsan ise beslenme ve üreme içgüdülerine ters davranışlar -etik davranışlar- içine girdiğinden, kendisine doğal çevre şartlarından başka yapay şartlar yaratır. Ve bu yapay şartlara göre de şartlı refleksler geliştirir. (*)

Dolayısıyla insan, çevreyi birarada bulunduğu canlılardan, özellikle de diğer memeli hayvanlardan farklı algılar: Hem -zaman mekân boyutları oluştuğu için- beş duyusu ile farklı algılar, hem de hayal gücü, tasarım kabiliyeti denilen şekilde farklı algılar.

Bundan dolayı da hayvandan farklı algıladığı bu çevreyi algıladığı şekilde sokmak için -yani değiştirmek değil yeniden yaratmak için- bazı araç ve yöntemler icat eder. Bunun için de önce biyolojik yapısı değişime uğ-

(*) Meselâ şimşek çaktığı zaman kaçıp saklanacağına, tepinerek âyin yapar ve de şimşekte tanrı veya tanrısallık görür; veya kendi kendini muayyen zamanlarda, doğal olmayan periyotlarda beslenmeye, yemek yemeye ve hatta genellikle haftanın altıncı günlerinde cıma (cumma) veya sex (six) yapmaya şartlar... Cinsel imsak olmasaydı, özellikle müzik sanatı ile mesken yapımı ve dekorasyonu, beslenmeyle ilgili imsak olmasaydı mâmulât (mamul tüketim maddeleri) var olablirmiydi?!..

rar; ve ilk aracını (el) anatomik yapısından oluşturarak hayvandan bambaşka bir varlık olarak ortaya çıkar.

Demek ki insan, içinden çıktığı çevreye uyumsuzluk göstererek kendini yapılandırır ve çevreyi kendi yapısına uyumlu hale getirmek üzere değiştirir. Yani basit bir anlatımla; insan, birdenbire çarpılarak (şok yaparak) hayal görmeye başlayan -veya hayali bir çevre gören- ve de bu hayallerini gerçekleştirmeye çalışan anormal bir hayvandır.

Yani birey insan zaman içinde ve farklı mekânlarda -değişen çevreyle- esaslı bir değişime uğramaz. Hep algıladığı, hayal ettiği veya tasarladığı şekle dönüştürmek üzere çevreyi değiştirir. Dolayısıyla de mekânda sınır tanımaz bir hayat sahasına sahip olur. Bir bakıma insanın gelişimi zaman ve mekândan münezzehtir. Şayet bir daha değişecekse bu yine zaman ötesinde -veya bir anlamda çok süratli- olacaktır. Yani hayvanlığın doğal çevresi kirleniyor, bozuluyor diye insanlık bilimsel çalışmalardan, ilerlemeden vazgeçemez. Ama belki bir gün biyolojik yapısından sıyrılıp -kozadan çıkan kelebek gibi- icat edeceği bambaşka araçlarla uzaya açılır. (*) Belki de Dünya'da insanlık dediğimiz olay bütün kâinatı değiştirecek bir patlamanın başlangıç anının enstantanesi'dir. Bu görüş en azından -bugün Dünya'dan ışık vasıtasıyla algılanan- kâinatın bir patlama şeklinde oluştuğu yolunda teoriler üreten fizikçiler için çok anlamlıdır.

Bütün bunlara göre burada şu noktayı vurgulamamız gerekir ki İnsan (Emek) Bilimi, doğal Evolüsyon (Evrim) teorilerini bir yanılısama ve fazlaca abartma olarak görür ve reddeder. Daha doğrusu insanın -birey insanın- zamanda (tabii değişik mekânlarda da) fazla bir gelişmeye ve değişmeye uğramadığını kabul eder.

Çünkü bu kabul bir defa dinlerin kabulüdür; ve de insan bilimi dinsel doktrinleri de izah etmek durumundadır. Bu duruma göre birey-insan ortaya çıktığı (yaratıldığı) yani ateşi kontrol edip kullanabildiği andan itibaren mükemmeldir (mükemmel yaratılmıştır). Sonra da zaman, insan icadı olan izafi bir mefhumdur. Dolayısıyla insan (birey olanlar) daha zamanın başlangıcında icat (el) ve keşif (ateş) yapacak yani bilim yapı-

(*) Demek ki olaya bu açıdan yaklaşılmca düalist bakış açısının yani önce doğa veya çevresini var, yoksa insanını var gibi bir müteredditliğin -veya materyalist ve idealist görüş farklılığının- ne kadar abes olduğu anlaşılıyor. Yani aslında varlığın veya mevcudun, insandan başlayan bir değişimi veya dönüşümüdür bilim için sözkonusu olan...

cak bir olgunluktadır, demektir. (*) Bu da demektir ki zaman içinde geri kalma veya ileri gitme, gelişme olayı tek tek insanlar için değil halklar için sözkonusudur. Bir toplumun ideal bir şekilde ileri gidebilmesi için herşeyden önce orada insanların -kozmetik emek kalitesine göre- doğru olarak, iyi sıralanmaları (yani herbiri diğerinden ileri veya geri olmak üzere sıralanmaları) gerekir. Aksi halde insanlar -ruhen- birbirlerini tahrip ve ifna ederler; ve de toplum geri kalır veya çöker. Ama kastlar, sınıflar şeklinde de olsa (kast temsilcilerinin sınıf önderlerinin sıralanışı şeklinde düşünülebilir) bir toplumun doğru sıralanması o toplumu ileriye götürür. İşte böyle bir toplumsal ilerlemede bütün gelişmeler, sıra başlarında bulunan birey insanlara izafe edildiğinden, insanın birey olarak -zamanda- tekâmül ettiği zannına varılır. Hernekadar sırabası insanlar doğru sıralanmanın hem sebebi hem sonucu da olsalar onlar için bir isimden başka değişen pek bir kalite sözkonusu değildir. Değişen isimler de bir nevi rütbe tenzili silsilesi takip eder: Tanrı-Kral, Peygamber-Kral, Peygamber, Kâmil İnsan, vs... (Bkz. Şema I)

Dolayısıyla de diyebiliriz ki ilk medeniyetleri kurmuş olan Doğu'nun sıcak iklim kuşağı halklarının geri kalması sadece kolonyalizmin sömürge karakterine bağlanamaz. Bunda aynı zamanda geleneklerin değil ama gelenekselliğin büyük olumsuz etkisi vardır. Şöyle ki: Tanrı-Krallar devri kapanıp tanrılar gökyüzüne, sonsuza doğru çekilince bu halklar büyük bir panik ve bocalama geçirmişlerdir. Sonraki, Tanrı buyruklarını hatırlatıp veya iletip kurallı bir şekilde ihdas eden Peygamber-Krallar devri de sürecini tamamlayınca aynı halklar kuralları kendinden menkul zorba kralların ellerinde yine kargaşa geçirmişlerdir. Daha sonraları ahlâki öğreti sahibi veya sıradan İnsan-Peygamberler gelip de önceki tanrı ve pey-

(*) İnsanlar zaman ötesinden yani panteistik zon'dan birbirleri ile -ruhen- irtibatlı olduklarından, onlara, ölmüş veya yaşıyor olsun, diğerlerinin fikirleri malûm olur. Böyle malûmat edinmek için sadece çevre ile refleks ve şartlı refleks etkileşimini kesmek ve her türlü çağrışımlardan kurtulmak veya bunları asgariye indirmek yeterlidir. (İşte «inziva»nın anlamı budur; ama ancak akli melekeleri güçlü insanlar böylesine içlerine kapanabilirler). Bu şekilde taa tanrı -kral- lardan bile melekele yoluyla bilgi almak (hatta onlarla konuşmak) mümkündür. Ki dinlerin «Peygamberlere melekeler vasıtasıyla tanrının fikirlerinin iletildiği» şeklindeki mizansenisi aslında veya özde doğrudur. Yani insanlar yeni buluş diye aslında çok defa eskiden yaşamış insanların anladıklarını, bildiklerini yeni bir retorikle ifade etmekten başka bir şey yapmazlar. (Bkz. Şema: I).

gamber krallarinkilerle uyumlu öğretiler vaazedip düzeni sağlayınca, söz-konusu halklar toplumsal hayatlarını ve insanlıklarını korumanın yegâne yöntemini ancak dinlerine ve geleneklerine fanatikçe bağlanmakta bulmuşlardır.

Dolayısıyla de insan düşüncesi dinsel retoriği (veya retorikleri) aşınca bir daha -tam anlamıyla- bilim adamı veya kâşif yetiştirememişlerdir. Ve de tanrıların aslında birer mütekâmil insan olduklarını anlamadıkça -ve/veya onlara anlatılmadıkça- da yetiştiremeyecekler, -daima mucize gösteren peygamber beklentisi içinde- bilim adamlarını yaşatmayacaklar ve bu yüzden zaman zaman sahtekârların, şarlatanların peşine takılacaklardır.

Çünkü kolonyalist öğretiler nasıl ki insanları muayyen örnekler göre kolonlar halinde tasnif ediyorsa, dinlerin -taa kastı dönemden gelen- retorik ifadeleri (sözsöz anlatımları) ve gelenekler de insanları belirli bir kastın üyesi olmaya zorlamaktadır. (*) Dolayısıyla böyle ülkelerde üst yönetimlere, sıra başlarına, geleneklerine bağlı (yani halktan oy alabilen) kolonlar yani pragmatik mürâi çeribaşları gelir ve bu şizofrenik mahlûklar ülkede insan sıralanmasını altüst eder.

Toplumsal bir varlık olan insan aslında veya özünde bireysel olarak sıralanmış varlıktır. Ama bu sıralanma zaman içinde olan bir olay değildir. İnsanlar aslında zamanın başlangıcında kozmik emek kalitesine göre sıralanmışlardır. Meselâ herhangi bir kadının hangi şartlarda hangi kalitede (kozmik emek kalitesi) bebek doğuracağı bellidir. Ve de bu bebeğin çocukluk ve gençlik çağlarında hangi şartlarda hangi kaliteye ulaşacağı da belirlenebilir... İşte şimdi bize düşen görev, daha doğrusu İnsan (Emek) Bilimi'ne düşen görev, insanların kozmik emek sıralanmasını sistematik olarak ortaya çıkararak insanlığın bilinç öncesi çağını kapatıp bilinç çağını açmaktır. Bu da aynı zamanda insanın kendini keşfetme çağı demektir.

Burada şu noktaya da değinmekte yarar var ki kozmik emek de iş (metâ değeri olan emek) gibi ölçülebilir bir olaydır. Ancak iş'in ölçüsü kantitatif olduğu halde kozmik emeğin ölçüsü kalitatifdir. Yani iş ölçüleri çokluk, büyüklük ifade ederken kozmik emek ölçüleri aynı zaman ölçüleri (saatler) gibi sıralanma ifade eder.

(*) Halbuki son semavi dinlerin özünde insanların Tanrı katında yani öbür dünya itibariyle günah-sevap balansına göre bireysel olarak sıralandıkları prensibi vardır.

Kozmik emek kalitesi, yaratıcılık kalitesi demektir. Yaratıcılık, bir insan ömründe öğretilecek, geliştirilecek birşey değildir. Yaratıcılık -yani meleke gücü- daha ana rahmine düşen cenin halinden itibaren anadan alınır. Aynı ana da meleke gücünü kendi anaları zinciri vasıtasıyla taa panteistik dönemdeki analarından alır; ki bu irtibat zaman ötesidir, yani öbür dünya ile irtibat demektir.

İş becerisi veya kaabiliyet ise ana ve babanın üreme hücrelerindeki (sperm ve yumurtadaki) şartlı refleks genleri ile geçer; ve de gelenekler ve eğitim, öğretim yoluyla bir insan ömrü süresince kazandırılması da mümkündür.

Kozmik emek ölçülerinin iş ölçülerine dönüşümü -mütekabiliyeti- de mümkündür. Kabaca denilebilir ki belli bir kalitedeki kozmik emek sahibi -mutlaka- bir icat yapar veya yaratır. İşte bu icadın meselâ (halen yapıldığı gibi) mevcut pazara izafe edilmesi bütün kozmik emeklerin de nisbi pazar değerini verir...

Demek ki bütün mesele insanların zamanla kolay kolay değişmesi pek mümkün olmayan kozmik emek sıralanmasını ortaya çıkarıp iş emeklerini yani malları ve tüketimi de -bütün pazar ve tapınak oyunlarını, entrikalarını keşiflerle aşarak- buna göre düzenlemektir.

Şimdi önce bilim nedir, ona bakalım: İnsanın civarını algıladığı, hayal ettiği, tasarladığı veya kendine uyumlu hale getirmek üzere yaptığı icat ve keşif sistemlerine bilim denir.

İCAT: Araç ve Metod, Yöntem veya Usül (argoda Racon) yaratmak.

KEŞİF: Bilinmeyen, yararlı olmayan veya sayılmayan hatta mevcut -görünen- hali ile zararlı olan bir şeyin (mefhum veya nesne), bir ortamın veya bir kültürün icat edilecek araç ve yöntemlerle yararlanılacak şekilde bulunması veya tasarlanması.

Bir düşünce disiplininin bilim sayılabilmesi için herşeyden önce bir keşif şeyine (mefhum veya nesne) veya ortamına sahip olması lâzımdır. Sadece icatlarla bilim yapılamaz. Onun içindir ki indüksiyon metoduna dayandırılan ekonomi, sosyoloji, vs. gibi bilimsel branşlar hedefi olmayan, istatistiklerle yolunu arayan kör branşlardır.

İcatlar keşifleri, keşifler icatları doğurur:

Pragmatik amaçlarla veya tesadüfen yapılan icatlar giderek bir keşif alanında muayyen bir nesnenin bulunmasına veya bir mefhumun ta-

sarlanmasına yolaçar. Diğer taraftan keşfedilen bir nesne veya mefhum da pratikte yararlanılması yönünde icatları tahrik eder. İcatlar aynı zamanda yeni icatları doğurur. Ayrıca, icat edilmiş araçlar yeni araçları ve yöntemleri, yöntemler de yeni yöntemleri ve araçları doğurur.

Bir keşif alanındaki muayyen bir buluş veya tasarıya dayandırılan icatlar kümesine, o keşif alanının belirlediği bilimin bir teorisi denir...

İnsan olacak mahlûk herşeyden önce saymayı öğrendi. Tanrı'nın yaratıcı emri «Say!» olmalıdır ki bu şekilde ritim melekesine -etik davranış disiplinine- sahip bir varlık olan insan ortaya çıktı.

İnsanın ilk icatları, araç olarak -ön ayaklardan yaratılan- «el» ve «ölçü»; yol, metod veya usûl olarak «(Beslenme yasağı) Oruç» ve «Fücur (insest) yasağı»dır.

İnsanın ilk keşfi ise «Ateş» (yani en ilkel enerji)'dir.

O halde insanlığın ilk bilimi teknolojidir. Ancak ne varki pazar'ın ve tapınak'ın olumsuz etkileri ile teknolojiye bugün hâlâ teoriler değil bilim kurgular sözkonusu edilebilmektedir.

İlk defa zaman ve mekân ölçüsü olarak ortaya çıkan «ölçü» ve bütün üretim araçlarının anası olan «el» vasıtasıyla önce teknik ve sanat etkinlikleri doğmuş ve giderek araçların usulleri, usullerin yeni araçları doğurmasıyla da bugün tabii bilimler dediğimiz ana bilim dalları oluşmuştur. Ki bu cümleden olarak bugün şu beş ana bilim dalını sayabiliriz: Teknoloji, Mikro-Fizik (Atom veya Kuantum fiziği), Matematik, Biyoloji, Makro-Fizik (Veya Uzun Fiziği)...

İlk yöntem icatları olan Oruç ve Fücur yasağından ise ahlâk veya Din'in -ayınlar üstü- ahlâki üstyapısı ile ekonomi disiplini doğmuştur; yani bu da demektir ki etik davranış disiplininin bir neticesi olan Oruç (pisboğazlıktan, açgözlülüğten sakınma, gerektiği kadar yemek gibi en geniş imsak anlamında) ve Fücur yasağı (Fuhuştan sakınma) aynı zamanda ahlâkın temel prensipleridir.

Demek ki aynı kökten çıkan ahlâk ve ekonomi biribiri ile zıtlaşmamalı ve de özellikle ürünler bolladığı zamanlarda ekonomi disiplini, ahlâk kurallarının ana dallarına ters düşmemeli ve bu kuralların tahribine yolaçacak biçimde tüketime cevaz verilmemelidir. Yani icabında ürünleri imha dahi etmelidir. (Zaten bilinçli toplumlarda böyle yapılmaktadır). Ya-

ni ekonomi ahlâkla paralel, uyumlu olması gereken bilimsel bir disiplindir; çatışma, zıtlasma durumlarında toplum için felâket olur...

İnsanın ilk araç icatları «el (üretim veya yapma aracı)», ilk «kıyas (ölçme aracı)» bireysel yani bireyle ilgili icatlar, ilk usûl icatları «oruç» ve «fücür yasası» ise toplumsal yani toplumla ilgili icatlardır. Çünkü mesele «el» ve «kıyas» araçlarını doğru dürüst kullanamayan hatta yanlış kullanan -sakar ve tefrik kaabiliyeti olmayan- insanlar hoş görülebilirler ama fücür yasağına uymayan veya hiç olmazsa bir toplu yemekte sofrâ âdâbına uymayan insanlar hoş görülmezler.

Bireysel icatların -araçların- kullanımı duyularla, sinir sistemi ile algılanır ama toplumsal icatların -yöntemlerin- kullanımı duyularla, sinir sistemiyle değil melekelerle -meleke bozukluğu şeklinde- hissedilir.

İlk araç icatlarından «kıyas», önce zaman ve mekân mefhumları için veya içinde kullanıldı; ve ilk defa saatler ve uzunluk ölçüleri, giderek de alan ve hacim ölçüleri ortaya çıktı.

İste teknoloji, fizik, kimya gibi ilk bilimsel branşlar da bu ölçü aletleri ve ellerin marifeti ile deneysel olarak yapılandı. Ancak giderek maddenin sonsuz küçük parçaları problematiğine girilince ölçü aletleri giderek pek bir işe yaramaz oldu. Aslında ölçünün veya ölçümün esası olan «kıyas»ın kendisi bir ölçü aracı olduğundan, maddesel ölçü araçları bir aracın aracı olarak ancak insanların inceleme, araştırma konularının ayrışmasına yarayan spesifik ölçümler yapıyordu. Nitekim bir süre sonra sıfır sayısı keşfedildi. Ve böylece cebir ilminin kurulması ile de anlaşıldı ki aslında ilim -yapmak- için maddesel ölçü aletine de, deneye de ihtiyaç yoktur.

Bugünkü matematik ilmi hiçbir maddesel ölçü aletine ve deneysel veriye bağımlı olmayan, sadece metodlarla veya yöntemlerle inşa edilen bir bilimdir. Ve de burada kullanılan yegâne alet, insanın ilk icadı olan «kıyas» aracıdır.

O halde buradan çıkarılabilir ki insanın ilk usûl icatlarından yani oruç ve fücür yasağından hareketle kıyas aracını kullanarak da bilim yapmak mümkündür...

İşte İnsan Bilimi bu düşünceyle doğmuş ve keşif alanı olarak da panteistik zon'u bulmuştur...

İnsanlar, kadının kendiliğinden veya tanrılar veya bazı ruhlar, melekeler vasıtasıyla hamile kalmadığını anladıktan sonra, yani üremenin deter-

minizmini söktükten sonra başlattıkları üreme kampanyası ve savaşlar neticesi olarak erkeğe pek fazla önem ve değer atfetmeye başladılar.

Halbuki kadınların melekler tarafından hamile kaldıkları bir bakıma doğru idi. Çünkü insanı insan yapan melekeleri -taa panteistik zon'un veya etik mahlûklar dünyasının kuruluşundan itibaren- nesilden nesile kadınlar iletiliyorlardı. Erkeklerin ise sperm ile geçirdikleri sadece şartlı reflekslerden yani bir bakıma maymunluktan başka birşey değildi. Hristiyan din adamları tarafından Avrupa'da yeni çağlara kadar taşınan kadınların oynaşmadan, hayvani zevk almadan, mümkünse uykuda cinsel ilişkide bulunmaları usulü ise -özellikle hamilelikte- meleke intikalinin korunması bakımından gayet doğru bir yöntemdi. (*)

Bugün tekrar -kalite farkı ile- anlıyoruz ki insanlığın sürdürücüleri veya taşıyıcıları hamileliğin biyolojik, hayvani veçhesi dışında da kadınlardır. Veya -dinsel anlatımla- insanların en büyük yardımcıları veya tamamlayıcıları olan meleklerle irtibatı kadınlar vasıtasıyla kurabiliyoruz. Biliyoruz ki bundan sonra artık insanların baba soyu önemini kaybedecek ve eskiden -panteistik dönemlerde olduğu gibi- ana soyu önem kazanacak hatta bilimsel araştırma konusu olacaktır.

Ama biz şimdilik kaliteli (melekeleri güçlü) insan seçiminde (seleksiyon) bu konuyu bir tarafa bırakıyor, İnsan (Emek) Bilimi çalışmaları-mıza 17-27 arası gibi bir gençlik yaş grubundan başlamayı uygun görüyoruz.

İnsanların toplum olarak uyması gereken ahlâki kuralların ötesinde (özünde) öyle bir etik davranış disiplini vardır ki esas toplumsal kohezyonu (iç çekimi) bu disiplin sağlar. Zaten temel ahlâki prensipler yani tabular veya son şekilleri ile oruç ve fücür yasağı prensipleri de bu disiplinden doğmuştur ve/veya doğar. Bu disiplin öğretilemez; tam tersine bütün öğretiler daha doğrusu öğretilerin temel prensipleri bu disiplinden doğar. Dolayısıyla -herşeyden önce- insanlığın varoluşunun sebebi olan söz-konusu disiplini keşfetmek gerekir.

(*) Bugün artık iyice anlıyoruz ki toplumsal ruh sağlığının korunması ve ruhen sağlıklı nesiller yetiştirebilmek için kadınların orgazm alışkanlığı edinmeden -önce- çocuk yapıp yetiştirmeleri gerekir. Şayet biyolojik dengeleri için gerekiyorsa çocuklarını belli bir çağa -meselâ ergenlik çağına- getirdikten sonra hayvanlaşmaya yani orgazm olmaya alışmaları (yani cinsel şartlı refleks kazanmaları) onlar için en uygun hayat tarzı olabilir.

İnsanların üstyapısal kaidelere (hukukî, ekonomik, sosyolojik, vs.), hat-ta kalıplaşmış ahlâkî kurallara ve de didaktik (dikte edici, emredici) eği-timlere, öğretimlere bağımlı oldukları faaliyet alanlarında etik davranış disiplinini farkedip süzebilmek pek mümkün değildir. Bu davranış disiplinini insanların en ilkel faaliyet alanlarında aramak, incelemek gerekir.

İnsanların taa kasti toplumsal yapısından gelenekler, görenekler halin-de gelen üç ana faaliyet alanı vardır ki bunlar eğlence (ki kasti düğün-lerle başlamıştır), çocuk ve/veya beceri oyunları, ve de kaynağı kadim kastların kendilerine özel ibadetlerinde bulunan dinî oyunlardır. (Fal, büyü, sihirbazlık, cin kullanma, ruh çağırma, spiritüalizm, vs.) İşte insanla-rın etik davranış disiplinini veya kozmik emek gücünü veya meleke gü-cünü bu faaliyet alanlarından çıkarmak mümkündür.

İnsanlardaki meleke veya kozmik emek gücü bir bakıma manyetik di-pollerin veya mıknatısların manyetik alan gücüne benzer: Doğru dizilirler-se hep birlikte büyük ve güçlü bir manyetik alan meydana getirdikleri gibi tek tek parçaların manyetik gücü de artar. Ama yanlış dizilirlerse birbirlerinin gücünü tahrip ve ifna ederler.

Demek ki eğlence, oyun gibi ilkel faaliyet alanlarında insanların (genç-lerin) doğru, yani panteistik zon'a uygun dizilmelerini sağlayabilirsek bü-yük bir yaratıcı güç ortaya çıkar. Ama şimdiki gidişatta olduğu gibi üst yapısal öğretilerle (meselâ ekonomik ve ahlâkî mülâhazalarla) bu alan-lara müdahale edilirse yani sebeple sonuç yer değiştirirse, gençler top-lum hayatında didaktik öğretilerle kazandıkları şartlı reflekslere (beceri ve kural belleme) göre doğru da dizilseler ruhen yani kozmik emek güçle-ri ile birbirlerini tahrip ve ifna edeceklerdir.

Eğlence, beceri oyunları ve dinsel oyunlar gibi faaliyet alanlarında gençlerin doğru, yani panteistik zon'a uygun dizildiklerini, yani bu alan-lardaki etkinliklerin ateş öncesi insanımsıların, etik mahlûkların etkinlik-lerine yaklaştığını nasıl anlayabiliriz?..

Bunun için öyle davranış biçimleri bulunmalıdır ve bulunabilir ki genç-ler metafizik düşünce unsurları (fetişler) kullanmadan, içgüdüselleşmeden veya hayvanlaşmadan, ibadet eder gibi ciddi ve saygılı, çalışır gibi dikkat-li, iradi ve eğlenir gibi de haz duyan bir hale girerler... İşte böyle davra-nış biçimleri panteistik davranış biçimleridir, ki ciddi, saygılı; dikkatli, ira-di ve haz duyan tek bir ruh hali, melekelerin normal bir şekilde çalışma-sı halidir aynı zamanda... Buda heykellerinde, Grek tanrı heykellerinde

yüz ifadesini bulan bir ruh halidir. İşte ancak bu halde nesnel düşünce denilen matematik logic (mantık) düşüncesi ve sanatsal yaratıcılık mümkün olabilir; ve de aynı zamanda kişilik bütünlüğü sağlanabilir.

Birinin kişilik bütünlüğüne varması demek, bir birey-insan'ın doğması demektir ki bu olay ancak -en azından- bir icatla gerçekleşir.

Geleneklerden göreneklerden gelen eğlence ve oyunlar (özellikle dinsel oyunlar) insanları metafiziğe yönlendirir. Dolayısıyla bu tür etkinlikler, bir cemiyet için zararı faydasından çok büyük olan amaçsız, hedefsiz etkinliklerdir. Burada yegâne amaç unutmak, kendinden geçmek veya kendini birine veya birşeye bağlamaktır. Aslında bu faaliyet alanları, tarihen buraların hakimi ve yöneticisi olan tanrı krallar yokolduktan -veya sonuza çekildikten- sonra böyle yozlaşmıştır. Dolayısıyla de ancak İnsan (Emek) Bilimi'nin denetimine girdikten sonra bu bataklık kurutulabilecek ve ürün (birey insan) verir hale getirilecektir. İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı vasıtasıyla yapılacak bu bataklık kurutma operasyonunu ana hatları ile şöyle anlamak gerek: Bir defa bu yozlaşmış faaliyet alanlarına akan paranın veya iş emeklerinin bilime kanalize edilmesi sağlanacak, sonra da aslında doğuştan melekeleri güçlü olan genç insanların kendileri için hiç de inandırıcı olmayan mevcut kolonyalizmin didaktik eğitim ve öğretimleri ile bu bataklıklar arasında dengelerini kaybederek (melekelerini tahrip ederek) yoldan çıkmaları önlenecektir.

Önce eğlence beceri oyunları ve dinsel oyunlar için -meselâ 17, 27 yaş grubu için- **Gençlik Kulüpleri** açılacaktır. Bu kulüplerde bilinen her tür eğlence ve oyun serbest olmakla birlikte üst kademelerden gönderilecek yönergelerle bunlar yavaş yavaş panteistik zon'a, yani etik davranış disiplinine doğru kanalize edilecektir. Bir yandan faaliyetler panteistik disipline doğru yönlendirilirken bir yandan da yapılacak muhtelif anket ve istatistiklerle gençlerin eğilimleri ve dizilişleri araştırılıp incelenecektir.

Bu incelemeler sonucunda, kulüplerdeki kozmik emek kalitesine göre -objektif- sıralanışta bazı gençlerin ön sıralara yerleştiği görülecektir, ki bunlar bilâhare muayyen bazı şekillerde icat yapmaları sağlanarak bir üst kademeye yükseleceklerdir. (*)

(*) Bu sistem içinde aynı zamanda bireyciliğe, individüalizme karşı fiili bir mücadele de yürütülmüş olacaktır. Çünkü her birey-insan'ın, birey olmamış olanlara karşı, en azından onları doğru motive etmek gibi bir sorumluluğu olduğu, olması gerektiği görülecek, gösterilecektir.

Ayrıca Kulüplerdeki gençlik grupları -yönergelerle- panteistik disipline doğru yönlendirilirken aynı zamanda ihtisas konularına göre yapılacak anket ve istatistiklerle ekonomik, sosyolojik, psikolojik, etimolojik hatta antropolojik yeni bulgular da elde edilecek ve dolayısıyla bu bilimsel branşlardaki teorilerin varsayımlarının tahkik veya yeniden vazedilmesi sağlanacaktır...

İkinci kademe, icat yapmış yani birey insan olduğunu ispatlamış kişi veya kişilerin, branşlarına göre oluşturacakları **Akademik Galeri**'lerden teşekkül edecektir. Ki bu kademedeki kişiler Mucit veya Usta, Üstat ünvanı alacaklardır. Bu kademedede artık didaktik eğitim ve öğretim de başlayacak ve belli bir kozmik emek kalitesine ulaşmış bulunan üstatların iş yapmaları yani ürettikleri kaliteli ürünlerinin, eserlerinin metâ değeri, pazar değeri kazanmaları sağlanacaktır.

Bu kademedede, aynı zamanda -akademik eğitimin bir parçası olarak- modern moral ve estetik normların oluşturulması ve örnek sosyal ilişkiler geliştirilmesi sağlanacak ve bu cümleden olarak da sık periyodik aralıklarla yemekli sohbet toplantıları şeklinde simpozyumlar düzenlenecektir.

Üçüncü ve en son kademeyi ise **Enternasyonel Daimi Bilim Konferansı** teşkil edecektir.

Bu müessesenin asli üyeliği İnsan (Emek) Bilimi dahil bütün ana bilim dallarında keşif yapmış kişilerden oluşacaktır.

Konferans sekreterliğine gelen -keşif iddialı- tebliğler en az iki üyelik alt komisyonun müsbet raporu ile Konferans gündemine alınacak ve oy birliği ile red veya kabul edilinceye kadar yazılı veya tutanaklı olarak tartışılacaktır.

Tebliğleri oybirliği ile keşif olarak onaylanan kişiler, Konferans'ın asli üyeleri olacaklardır.

Konferans asli üyeleri Pir ünvanı alacaklardır...

İnsan (Emek) Bilimi'nin hayata geçirilişi problematiğinin veya İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı sisteminin işleyiş çerçevesi ana hatları ile şöyledir :

Gençlik Klüplerine -üst kademelerden- gönderilecek yönergeler didaktik öğretim şeklinde olmayacak ve gençler hiçbir şekilde bilgi yarışına sokulmayacaktır.

Yönergeler, klüplerin içgüdüsel ve cinsel cazibe yuvaları olmalarını önleyici -hatta imkânsız kılıcı- açıklamalar ihtiva edecektir. Yönergeler aynı zamanda klüp üyeleri gençlerin birbirileriyle şartlı refleks etkileşimi içine girmelerini veya kurnazlık yarışına çıkmalarını önleyici yönde motivasyon görevi yapacaktır. (*)

Tüm Vakıf sisteminin hem para hem de insan kaynağı olarak temelini teşkil edecek olan Gençlik Klüpleri, gençlerin gönüllü katılımı esasına dayanacağından, yönergeler, aynı zamanda klüp üyeleri arasında -etik davranış disiplini içinde- kuvvetli bir etik kohezyon (iç çekim) yaratma, dolayısıyla üyelerin her birinin büyük bir haz duymasını sağlama ve dolayısıyla de klüplerin insanî cazibe merkezleri haline gelmeleri amacını güdecektir. Tabii ki burada sözkonusu etik kohezyon'dan duyulan haz, kastî veya komünal gruplarda duyulan ve ekseriya başka grupları lânetleme veya özendirme (nisbet yapma) eğilimi ile güçlendirilen hazdan farklı bir dostluk, ve arkadaşlık duygusudur. Melekelerin güçlenmesi demek olan bu duygu aslında çevreyi algılama ve anlamada özdeşleşmenin vereceği birlik, bireyleşme ve güven duygusudur.

Bu şekilde klüplerde şartlı refleks -kazandırma- eğitimi verilmeyeceğinden, yani belli bir didaktik öğretim yapıp imtihan ederek ödüllendirme mekanizması -özendirme yoluyla bir sanat anlayışını empoze etmek şeklinde de olsa- sözkonusu olmayacağından, gençlerin üst kademelerdeki -mevcut felsefi, dinî doktrinlerin etkisindeki- politik eğilim ve tercihlerine mahkûm olmaları ihtimali ortadan kalkacaktır.

Diğer taraftan klüplerin cinsel cazibe yuvaları olmaları da önlenerek gençliğin hayvanî eğilimlerine -gönüllü olarak- gem vurması sağlandığında Vakıf sistemi, gençlik baz'ı ile üst kademeler yani âlimler (veya ustalar, pîrler) arasındaki bir otokontrol sistemi, yani birnevi «feed back» sistemi şeklinde otonomi kazanacaktır.

(*) Eskiler, malûmat âlemine girmek, yani panteistik zon ile kontakt kurmak ve/veya çevreyle hertürlü şartlı refleks -ve çağrışım- ilişkisini kesmek için geceleri uyanıp Allah ismini zikrederek tesbih çekerlermiş. Demek ki tesbih aynı zamanda en eskî ve en basit bir trans aracıdır. Ama bu araç malûmat âlemine girilip girilmediğini gösterecek bir kriteriyuma sahip değildir. Halbuki bugün böyle bir ölçme sistemine sahip elektronik âletler yapmak mümkündür.

İşte insanlığın varoluş sistematığına paralel olan böyle bir sistem içinde (veya laboratuvar içinde) bir toplumun -hatta insanlığın- bütün problemlerini çözmek mümkündür. (Bkz. Şema II) Yoksa yaklaşık beş asır önce başlayan tarihin en büyük -Dünya- yağması, üzerine oturtulmuş ve adeta ebedi hayat tarzı imişcesine zihinlere işlenmiş Greko-Romen kolonyalizminin bir devamı olan bugünkü bozuk düzen»in problemleri kâğıt üzerinde bulunacak ekonomik reçetelerle ve/veya devlet üzerinde yapılacak kanlı veya kansız deney ve düzenlemelerle çözülemez; zaten de çözülememektedir.

Son olarak şu uyarıyı yapmayı da bir insanlık ve vatandaşlık görevi sayıyorum; ki devlet bürokrasisinden bir eğitim reformu çıkmaz; çıkmaz. Özel sektör de eğitimi son tahlilde kendi pragmatik amaçlarına -yani kâr amacına- yönelteceğinden dolayı bir reform yapamaz, pazara mahkûm eder. Hatta eğitim müesseselerini vakıf şeklinde de kursa bu böyle olur. Çünkü vakfa tahsis edeceği, ayıracağı kâr, rant veya hizmet gelirlerinden, dolaylı da olsa bir karşılık bekler. Kurucunun -pragmatik kurgu veya tasarımlarla- belirli bir karşılık beklediği bir müessese ise bağımsız, özgür veya otonom olamaz; yani bilim yapamaz. Kaldı ki bizdeki zengin vakıflarından çoğu aslında devlete verilmesi gereken vergilerle zenginlerin reklâmını yapan müesseselerdir. Üstelik bizim üniversitelerdeki bilim adamları (!) bürokratla pragmatik iş adamı arası bir acaip tip haline gelmişlerdir. Çünkü amaç sadece üst mevkilerden alınacak bir kariyer olduktan sonra bilim dünyasında da spekülasyona yönelmek mümkün hatta kaçınılmazdır. Dolayısıyla bilim dünyasında kimsenin hiçbir zaman önem ve değer vermediği konuları bulup her üniversite öğrencisinin becerebileceği -yöntemlerle- araştırmalar yaparak «orijinal çalışma yaptım» diye bilim adamı payesi kazanan profesörlerle bu iş başarılmaz.

Demek ki gençlikte, kimsenin onlara geleneksel ağırbaşlılık veya molallık kisvesini bilim adamlığı diye yutturamayacağı seviyede bir bilinç yarattığımız takdirde gerçek yaratıcı kâşif bilim adamlarının yetişmesine yol açılmış olacaktır.

Yani gerçek yaratıcı bir eğitim kurumu, her hal-ükârda insanlık hayatının bir benzeri olan otonom bir müessese şeklinde kurulmalıdır. Çünkü gerçek eğitim olayı insanlık hayatının ta kendisidir...

getirdiğiniz- şamamalarla (politikacılarla), «Atatürkçülük Ordusu»nu da kullanarak neyi ne kadar zaman kurtaracağınızı sanıyorsunuz?..

O, üzerine oturduğunuz mülklerin vakfiyelerinde suistimal edenler hakkında ne kadar uzun ve kallâvi bir beddua bölümü vardır, biliyor musunuz? Bilmiyorsanız, ben size ufak bir cümleciğini aktarayım: «Allah tez günde belânızı versin!..»

Ali Ergin GÜRAN

TÜSTAV

içgüdülerine karşı gelişen ve sonuç olarak tabuları ortaya çıkaran bir davranış disiplini yani melekeleri ifade eder.

Dolayısıyla etika veya etiks kavramı, birey-insanın, düşüncenin oluşması ile ortaya çıkan ahlâk kavramından tamamen ayrı ama onun iskeletini teşkil eden bir anlamdadır...

Okuyucu şunu iyi anlamalıdır ki son aşamada notasyonel bir terminolojiye sahip olacak olan bir bilim -veya İnsan (Emek) Bilimi- sözkonusu edildiğinde retorik terimler üzerine lügat paralayarak sinsice menfi tavırlar takınmak bilim adamlığına hiç yakışmayan bir nevi müfsitliktir. Bilim adamlığından beklenen tavır, her yeni bilim gibi çok zor şartlar altında yapılan İnsan (Emek) Bilimi'nin yapılanması çalışmalarına müzbet veya tashih edici, katkı yapıcı çabalarla katılmaktır.

Ali Ergin GÜRAN

TÜSTAV

Evhamlı Meraklılar İçin Bir Açıklama

İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı Kuruluşu İçin Çalışanlar Derneği'nin resmîyet kazanması için yapılan -kanunî- çalışmalar sırasında bir polis memuru bir arkadaşımıza «İnsan Bilimi'ni anladık da, parantez içindeki Emek ne oluyor?» diyerek Vakfın isminde şüpheli, daha doğrusu şifreli bir durum gördüğünü ima etmiştir.

Polis memuru haklıdır; ve de bize resmî görüşün şaşılığını bu vesileyle bir kere daha hatırlattığı için teşekkürü şâyandır...

Şayet biz sadece «İnsan Bilimi» demiş olsaydık, insan hakkında yu-murtladıkları metafizik zirvaları, Bilim adını takarak piyasaya süren din-cilerle daha doğrusu din tacirleri ile karıştırılırdık. Polis memuru o za-man arkadaşımıza hiçbir soru sorma gereğini duymaz, hiçbir şey ima etmezdi. Ama biz onu yanlış bir kanaate sürüklemiş veya düpedüz aldatmış olurduk.

Diğer taraftan şayet biz sadece «Emek Bilimi» demiş olsaydık, bu ifadenin Marksizm anlamında kullanıldığı düşünülebilirdi. Polis memuru o zaman da birşey sormaz ve ima etmezdi belki ama hakkımızda yanlış ve de hiç hoş olmayan kanaatler beslerdi.

İşte bunun içindir ki İnsan (Emek) Bilimi adı bütün bu yanlış anlamalara meydan vermeyecek gerekliliklerin mahsulü ve de yeterli vecizlikte bir ifade olarak ortaya çıkmıştır.

Şimdi bu ifadeyi açmak, analiz etmek gerekirse şunlar anlaşılır:

İnsanın bizzat kendisi de emek'in bir mahsulü veya orijinden başlayarak yükselen bir fonksiyonudur. Yani parantez içinde yazılmış olan Emek, aynı zamanda insan fonksiyonunun parametresi (değişkeni) olarak düşünülebilir.

İnsan ana rahmine düştüğü andan itibaren emekle yetişir (daha doğrusu oluşur), sonra emekler, daha sonra da kendi emeği ile kendini insan olarak tutar ve geliştirir.

İnsanın oluşumu ile ilgili dinsel izahlarda nasıl ki Tanrının önce melekleri yarattığı, sonra onları, daha sonra yarattığı insanın emrine verdiği veya yarattığı insanımsının insanlaşması ile görevlendirdiği belirtiliyorsa, gerçekte de insanı insan yapanın kozmik emek veya melekeler olduğu artık anlaşılmıştır. İnsan'a daha ana rahmine düştüğü andan itibaren anası yoluyla meleke transferi yapılır, ve böylece otodinamik veya oto-mobil meleke sahibi olması sağlanır. Daha sonraları da bebek, çocuk ve ergin olarak insan daima melekelerini çalıştırarak kendini insan olarak tutmak ve geliştirmek zorundadır. Aksi halde melekeleri muhtel olan (veya oto-mobil olmayan) bir insanımsı şayet bir sosyal kargaşa durumunda cinnete girip tımarhaneye kapatılmazsa ömrü boyunca başkalarının melekelerinin himayesinde -veya suyunda- kazandığı şartlı reflekslerle ancak sadece biyolojik ihtiyaçlarını karşılama başarısını gösterebilen bir mahlûk olarak yaşar.

O halde demek ki insan faaliyetleri sadece kazandığı becerilere -veya şartlı reflekslere- göre iş veya üretim yapmakla ve de üreme, beslenme içgüdüleri yönünde tüketim yapmakla sınırlı değildir.

İşte İnsan (Emek) Bilimi'nin esas görevi de bu insanı insan yapan asli faaliyetleri ortaya çıkarmak ve yaygınlaştırmaktır.

K A T K I

TÜSTAV

İLGİNÇ BİR DURUMUN TESBİTİ ve İLGİLİLERE UYARI

Arkadaşımız ve Dergimizin Genel Koordinatörü Av. Ali TÜMER, bundan bir süre önce kayınbiraderi (ve de Teyzesinin oğlu) tarafından «vekâleti suistimal» yoluyla 1.000.000.000,— (bir milyar) Türk Lirası borçlandırılmış ve bu durum Adliyeye intikal etmişti.

Ancak daha sonraki ahlâk ve mantık dışı gelişmeler Ali TÜMER'i -Adalet'in de yanıtılabileceği şeklinde bir karamsarlığa itmiş olmalı ki- şöyle bir yazılı beyan ve/veya tesbitte bulunmaya zorlamıştır :

«Üzerime yüklenen bir milyarlık (1.000.000.000,— TL.) dava kesinlikle kayınbiraderim ve teyzemin oğlu olan kişinin ve akrabalarımın organize edebileceği bir olay olmayıp, tümüyle ve kesinlikle bir tertip karşısında yım... Ve bu tertip en yakınıma kadar sızmaktadır, 10.10.1992 Ali TÜMER (İmza)»

Ayrıca Ali TÜMER, bu yazılı tesbitini takip eden günlerde, yıllardır yanında çalıştırdığı yeğenin huzursuzluk ve geçimsizlik hallerinin arttığını görerek işine sonvermiş, ancak ertesi gün Avukatlık Bürosu kundaklanmıştı. Ucuz atlatılan bu yangın olayında -polis de hiçbir suçlu izi bulamaması üzerine- tabii ki bütün şüpheler özellikle bir gün önce işine son verdiği yeğenin üzerinde yoğunlaşmıştır.

Ali TÜMER arkadaşımız Devlet'in yatılı okulunda okuyarak Maliyeci olmuş ve yine Devlet'in Hukuk Fakültesi'ni bitirerek Avukatlık mesleğine intisap etmiş seçkin bir teknisyendir.

İşte böyle bir insan bile şayet geleneksel, kasti ilişki ve entrikaların üzerine çıkmakta zorlanıyor, yani özgür kişiliğini, mantıkî bireyselliğini geliştirme olanağı bulamıyorsa, vay geldi memleketin hâline...

Şayet Devlet milli gelirden ayırdığı imkânlarla okutup Batı'nın son bilgileri ile teçhiz ettiği insanların yaratıcı, müteşebbis bireyler olarak gelişmelerini sağlamak yerine onların geleneksel ailevi ve/veya kasti düzenlere mahkûm birer çeribaşı olmaları yönünde siyasi tercihlere kapılıyorsa, bu memleket üreyip kalabalıklaşmaktan başka hiçbir gelişme kaydedemez.

«Türk aile yapısı sağlamdır» filân gibi boş övünmelerden ve bunun üzerine inşa edilen ham hayallerden kurtulmanın, uyanmanın zamanıdır artık... Çünkü bugünkü geriliğimizin, anarşinin ana kaynağı aslında Doğu ve Güneydoğudaki kadim kastlardan bakiye aile yapısıdır. Ve de özendiğimiz Batı uygarlığı -ideal feodal aile örnekleri barındırmasına rağmen- aile övücü, güvenci üzerine değil, ancak bireysellik üzerine kurulabilmiştir.

Bugün artık kendini Devlet adamı sanan birtakım müfsit ve gammazların olmasa bile akli melekeleri sağlam politik ve bürokratik -gerçek- Devlet adamlarının özellikle İnsan (Emek) Bilimi üzerinde ciddi ciddi düşünmeleri zamanı gelmiştir. Çünkü İnsan (Emek) Bilimi, aslında Anadolu siyasi birliğini sağlayan devletlere sosyo-ekonomik zemin hazırlamış bir sistemin modernizasyonundan başka birşey değildir. Dolayısıyla bugün -artık rahatça iddia edebiliriz ki- bu topraklar üzerinde İnsan (Emek) Bilimi'ne ters düşen bir devletin hükümlerlik kurmasına, bütünlük sağlamasına imkân yoktur.

Ali TÜMER'in -birçok insanın aksine- böyle entrikalardan yılacağını sanmıyor ve gerektiğinde en yakınları ile olan ailevi bağlarını bile koparıp atabileceğine inanıyoruz.

Ancak, Devlet Adamı geçinerek bir sürü kriminalle kolkola gezip dolaplar çeviren birtakım istihbaratçı müfsit ve gammazın, ülkemizde bireyselliğe, birey insanlara verdikleri zararları ortadan kaldırmaya çalışmak ise aklbaşında herkes için büyük bir vatan görevidir, diye düşünüyoruz.

Çünkü bir ülkede kişiselliğin tahribi aynı zamanda hukukun ve adaletin tahribi demektir.

**AŐAĞIDA İÇERİKLERİNİ VERDİĞİMİZ DERĐİMİZİN
ÖNCEKİ SAYILARINDAN İSTEYENLER
SEÇKİ YAYINCILIK ADRESİNE BAŐVURABİLİR
SAYI 1 (+37) — HAZİRAN, 1988**

- ★ Anti-Kolonyalist Mücadeleye Başlarken ★ «Devlet Terörü», «Kontrgerilla», «Pişmanlık Yasası» ve «TBKP» Kavramlarına Metodist Bir Yaklaşım veya «Komünist Parti» Aksesuarlı «Demokrasi»cilik Oyununun Deşifراسyonu
-

SAYI 2 (+37) — EYLÜL, 1988

- ★ Başta Sovyetler Birliği Komünist Partisi Olmak Üzere Nabi Yağı (Haydar Kutlu) ve Nihat Sargın ile İlgilenen Tüm Komünist Partilere ve Progresist Kuruluşlara DEKLARASYON ★ Ali Ergin Güran'dan Açıklama
-

SAYI 3 (+37) — ARALIK, 1988

- ★ Legal Komünist Parti Kurmaya ve Kourdurmaya Tevessül Edenlerin DİKKATİNE!.. ★ Eski Bir «Meraklı»nın İtirafları
-

SAYI 4 (+37) — MART, 1989.

- ★ Batılı Düşünlere ve «Klasik Marksizm»in İdeologlarına «BİLMECE» ★ Ali Ergin Güran'la MÜLAKAT ★ Truva Atı Uygarlığı
-

SAYI 5 (+37) — HAZİRAN, 1989

- ★ Hayret Bir Şey... ★ İnsanlığın Selâmeti İçin 2.. Din Reformasyonu Şarttır! ★ Ali Ergin Güran'dan Önemli Açıklamalar
-

SAYI 6 (+37) — EYLÜL, 1989

- ★ Ali Ergin GÜRAN'dan Diyalog Şeklinde Çok Önemli Açıklamalar: Büyük Bilim Cahit ARF Neden Konuşturulmuyor?!. - Haydar KUTLU'nun Zavallılığı... - «İnsan Bilimi»nin Mümkün OlduĐunun İspatına Dair (OriĐinal Bilimsel Çalışma)
-

SAYI 7 (+37) — ARALIK, 1989

- ★ İnsan (Emek) Bilimi veya Bilimsel Teorisi'nin Temel Postülât ve Bazı Kanunları ve Bunların Pratikteki Sonuçları Hakkında
-

SAYI 8 (+37) — MART, 1990

- ★ «Gorbaçov Tavrı»nın Pratikteki Görünen ve Muhtemel Sonuçları Üzerine... ★ İnsan (Emek) Teorisi'nin Şematik Gösterilişi ★ Bir İyi Bilene Sorduk: Yılbaşı Tebriğindeki Sır Nedir?
-

SAYI 9 (+37) — HAZİRAN, 1990

- ★ Gerçek Monoteizme Ulaşmak için Putperestlikle Mücadele Daim Olmalıdır! ★ İslâmiyeti Senteze Ulaştırarak Greko-Romen Kolonyalizmine Son Veren «Türk Ruhu»nun Sırrı Neydi?! — Tüm İnsanlığın Bilgisine —
-

SAYI 10 (+37) — EYLÜL, 1990

- ★ Panteistik Dünya'nın KEŞFİ, Düalistik Batı Düşüncesi'nin İPTALİ ★ İnsan Teorisi Işığında «BAŞKANLIK» ★ «Sivil Toplum» ABD'nin Bugünkü Serencamı
-

SAYI 11 (+37) — ARALIK, 1990

- ★ «Manzara-i Umumiye» ve «Ne Yapmalı» - Ali E. Güran ile Diyalog
★ Amerika'dan Gelen Son Mesaj ve Cevabı
-

SAYI 12 (+37) — MART, 1991

- ★ İnsan (Emek) Bilimi Çağna Girilirken Türkiye'de Dayatılan Gündem Maddeleri Hakkında Mülâkat
-

SAYI 13 (+37) — HAZİRAN, 1991

- ★ Sovyetler Birliği'ndeki Olay «Glasnost»mu? Konspirasyon mu? ★ Seks, Sevgi, Aşk, Evlilik, Aile Gibi Mistik ve Dogmatik Kavramlar Üzerine — Sorulamayan Sorulara Gelişigüzel Cevaplar —
-

SAYI 14 (+37) — EYLÜL, 1991

- ★ İnsan (Emek) Biliminin Metodolojisi ve Klâsik Tarih, Sosyoloji, Psikoloji, Ekonomi Branşları Üzerindeki Etkileri Hakkında ★ «Çağrı»
-

SAYI 15 (+37) — ARALIK, 1991

- ★ Yeni Hükümete Arz-ı Hal ★ Devlet Provokasyonları'nın Tarihçesinden —Klâsik bir özeleştiri şeklinde kaleme alınmış— İnce Bir Kesit
-

SAYI 16 (+37) — MART, 1992

- ★ Ali TÜMER'e Açık Mektup ★ İnsan (Emek) Bilimi'nde Devlet'in Evrensel Tanımı
-

SAYI 17 (+ 37) — HAZİRAN, 1992

- ★ «Olümünün 15. Yıldönümünde» KERİM SADİ Türk Düşünce Tarihinde Pozitif Bir Varlıktır. ★ İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı Kuruluşu İçin Çalışanlar Derneği
-

SAYI 18 (+ 37) — EYLÜL, 1992

- ★ İç Savaşa Sürüklenen Türkiye ve Anadolu Sivil Toplum Bakiyesi Bizler
★ KERİM SADİ'nin Kabrinde...
-

TÜSTAV

ANTİKOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

KURUCULARI :

A. CERRAHOĞLU (KERİM SADİ)
ALİ ERGİN GÜRAN

Sahibi :

Ali METE

Genel Koordinatör :

Ali TÜMER

Dağıtım - Haberleşme Sorumlusu :

Tel. : 341 01 65

Mahmut AÇIKSÖZ

Yazı İşleri

Müdürü :

Cumhur AKSEL

Şimdilik Üç Ayda Bir Çıkar. İlan Kabul Edilmez.

Adres : Marmara Cad., Gümrükçü Sok., N: 21/10,
K. M. Paşa - İSTANBUL

Yazışma Adresi : Klodfarer Cad., 8-10/2, Cağaloğlu - İSTANBUL.

Dizgi - Baskı : EKİM Matbaacılık Ambalaj Sanayi

Tel. : 518 06 46 - 518 24 58

Fax : 517 37 98

Dağıtım : **SEÇKİ YAYINCILIK** - Cerrahpaşa Cad. No : 1

İşık Pasajı B-6 Aksaray - İstanbul

Tel. : **586 77 05**

Son Baskı Tarihi : 27.11.1992